

SOSIALURIN

Bláðstjóri:
Vilfríð SørensenÚtgevari:
Føroya Javnaðarflokkur

Prentsmiðjan á Høvsbreyt

Vegabyggingin

SAMMETA vit við ønnur lond, kann tað ikki noktast fyri, at vit eru ógvuliga nógv í afturhond, hvat vegabygging og vegasambandi viðvíkir. Tó eigur ein at taka við tann veruleika, at okkara lendi nógvastaðni, ja, í flestu støðum, er sera ólagaligt til vegabygging. Nógvir av teimum gomlu vegunum eru tí — orsakað av troti uppá bygging og vána amboð — ónýtiligir ella í sera ringum standi at taka nútímans, motoriseraða samferðslu.

IKKI kemst uttanum, at vit — orsakað av niðurgongupolitikkinum undir fólkaflokks- sambandsstýrinum — eru tvífalt longur í afturhond, enn vit áttu at verið. Óll plánlegd vegagerð var á einum sinni stöðgað, sjálvt um vit áttu somu líkindi sum undir seinasta landsstýri at útbyggt vegasambandið. Stór-strekki liggja tí framvegis ógjörð og eru í ringum standi.

UNDIR seinasta landsstýri varð ferð sett á aftur vegabyggingina; men hetta skuldi gerast samstundis sum skipaflotin var endurnýggjaður, havnir, sjúkrahús, skúlar, sosiallóggáva o. a. útbyggt. Tó útvegaði hetta stýrið 1. milj. kr. árliga eyka til vegabygging; men hetta var sjálvandi ikki nóg mikið til allar nýgerðinar og til at vinna á tí, ið vit vóru komnir í afturhond árin frammanundan.

SEINASTA landsstýrið lat tí fyrireika eina stóra landsætlan, sum verður mett at kosta einar 70 milj. kr. Ikki bert ætlanin var gjörd, men ferð var undir at útvega peningin. Eisini á hesum øki var komið so langt ávegis at farast kundi til verka. Tí er bert at vóna, at núsitandi stýrið ikki fer at reka niðurgongupolitikk á hesum øki; stöð er lagt — eftir er bert at fara til verka.

GRÓT OG SKERVUR

Óll, ið vilja keypa skerv ella grót, eiga at venda sær til kommunukantónið.

Grót og skervur megu vera góldin fyrst, áðrenn tey verða heimitað.

Bilstjórar verða ámintir, at teir ikki kunnu heimita grót ella skerv uttan við einum líni av vegnevndini ella einum umboðsmanni fyri kommununa.

FRÓÐBIAR SÓKNAR KOMMUNA

159

húsið upp aftur til tað, tað einaferð var. Tað var kanska syndugt at ganga og vera hørm um, at onnur hús bygðini nú tóku undir seg tað álit, honog maðurin einaferð høvdu haft. Hon boygdi høvðið og kendi seg alt í einum veika og gamla.

Men tá var hon komin at vegnum og setti seg at hvíla. Bilurin stóð koma. Tað rann fram fyri hana, at maðurin í sini tíð hevði verið so eldhugaður fyri at fáa henda vegin, men so fall hann frá, og vegurin kom ongantíð til teirra bygd; tá ið einasti talsmaðurin lá við mold á mýla, so batti einki nakað.

Komin til Havnar spyr Anna seg fram til húsin, har Tórmaður býr. Men striggisligt gongur, tí hon heldur, at her melur og sjóðar alt, sum ein sortupottur, fólk titar og skundar, hvar tey hyggur. Hon kennir seg óendaliga einsamalla og fremmanda. Langt um leingi kemur hon niðurfyri komin og útlúgvað at dærunum og dunkar. Vertskonan kemur út.

— Um enn Tórmaður var inni?

»Nei, hann er ikki inni,« sigur vertskonan.

»Býr hann ikki her longri meðni?« hoyrir Anna seg trýsta burtur úr sær, mest sum burtur í øðrum heim.

»Jú, jú hann býr her,« sigur vertskonan og smískar eitt sindur »men hann er viðhvort kveldini niðri hjá gentu síni.« Nú skuld, ein óviti koma at fylgja henni oman hagar. Helst er hann har niðri, var ikki vanur at vera so viðgongdur.

Hetta, vertskonan segði, uggaði hesa gomlu eitt sindur. Kanska tað vóru illar tungur, sum høvdu legið upp á sonin. Sjáldan kemur roykur av ongum brandi, men óvist er tað so ringt, sum tíðindir ganga. Løgið skuldi tað eisini vera um Elsa royndist so illa, hon var so dæmlið har suðuri.

Hon kemur at hurðini og dunkar. Elsa letur upp, stendur sum kánu — bæði av so óvantaðum gesfi, og av tí vermamma var so gomul og neyðarslig á at lita, at hon ógvaðist, heilt ódrvisi

FØROYA

BANKI

TÓRSHAVN tlf. 1350

Ynskja tygum hægri rentu, kunnu tygum í bankanum keypa lánsbrev við lögtings- ella ríkiskassaþýgd við umleið 7 % rentu.

ÚTBANKAR:

Í Eysturoy:

Runavík, tlf. 7227
Fuglafirði, tlf. 64
Lørvík, tlf. 7
Skála, tlf. 7053
Vestmanna, tlf. 147
Kollafirði, tlf. 53
Kvívik, tlf. 6

Í Norðuroyom:

Í Suðuroy:

Í Vágum:

Klakksvík, tlf. 5274
Tvoroyri, tlf. 32
Hvalba, tlf. 57
Vági, tlf. 130
Miðvági, tlf. 7
Sandavági, tlf. 108
Sorvági, tlf. 88

Setið avlopspeningin í BANKAN

Har stendur hann tryggur, og har gevur hann rentu

INNLAN

við 3 mánaða uppsagn

BANKABÓK

KEKK-KONTO

4% pro anno

3½% pro anno

2% pro anno

FÆRØSK MARGARINE

Vita No 1

VITAMINISERET

FÆRØSKT PRODUKT

FINT PRODUKT

Heldur tú ikki SOSIALIN?

So bílegg hann hjá postverkinum!

Skipafelagið Føroyar

TELEFON 1225

Tórshavn

160

enn har suðuri. Men hon leyp um halsin á henni og bað hana vera hjartaliga væl komna, studdi hana inn í stovuna, og fekk hana at sita. — »Hovdu vit vítað av, tygum komu, skuldu vit verið og tikið ímóti tygum,« talar Elspa, »men vit grunaðu tað ikki. Nú skulu tygum vera gestur her hjá mær, tað trýtur ikki húsarúnd.« Og hon huglar um gomlu sum best, tók frakka og høvuðbúnað, læt hana úr skónum og bar henni inniskógvar, fekk hana at leggja seg á rekkjuna og legði áklæði oman yvir hana. So fór hon at hugsa um mat.

Tá fyrstani kom Anna sær fram at og spurdi eftir Tormanni, um hann var her, vertskonan hevði hildið, at kanska...?

»Nei, ikki beint nú. Men liggið tygum bert og hvílið tygum, hann verður skjóttur aftur, fór bert í meinigheitshúsið at hoyra læraraskúla-stjóran tala. Eg skyldi verið við, men slapp ikki frá seymingini. Nú var tað í Guðs heiður, eg fór ikki, tí so hovdu tygum komið til stongdar dyr.«

Nú var Anna í villareiði um tíðindini hin hevði fingið, helt tey vóru ikki so bein, so hjartaliga og ósmæðin Elspa var. Hon hevði einki at krógva, tað bar ikki til, og tað var fyri neyðini. Hevur verið slatur, hatta spottið Bakka-Hanusin hevði borið inn á hana. Hon kendi seg betur hýrda og hugdi seg um í stovuni, hevði á orði, hvussu gott og hugnaligt her var inni.

»Eg royni at halda húsið,« sigur Elspa, »men her er ov lítið fólk, tað kennist so óbygt, ov stórt pláss til eitt menniskja. Eg veit líka, havi ikki fingið meg til at leiga út ella steingja nakað rúm av og lata tað standa óbrúkt, havi roynt at hava alt, sum tá ið vit øll gingu út og inn her.«

Elspa bað hann taka út yvir, at hon stakk út eitt ørindi, skuldi keypa teimum okkurt gott til døgurða, — »tygum munnu treingja til tað, eru ivaleyst ógviliga ferðamóð.« So fór hon. Rann gjøgnum geilarnar ovurfegin yvir at vermamma var komin norður, hvat so ørindini vóru, hevði leingi havt illbatan av, at hon ein

Harold Wilson

var nýggi formaður bretska javnaðarflokksins aftaná á hin fræga Gaitskell.

Haraldur er av frægastu monnum, lærður og gávaður fram um flestar. Flestir eru samdir um, at betri eftirmanni kundi Gaitskell ikki faa.

At javnaðarmenn í Bretlandi vóru visir í at vinna, um Gaitskell hevði havt eydnuna at hildið fram. Men tá ið hann fæll fyri sjúku, vóru mangir javnaðarmenn bágir fyri, at sigur flokksins við næstu kosningarnar var ikki so visur. Kostini sýnist sum, at menn, ið ummæla valið av Haraldi, ikki eru í døgurhuga honum viðvíkjandi. Einnelt verður hann hildin at kunna greiða uppgávuna at taka upp ta tungu uppgávuna at fara javnaðarflokkin til fullan sigur av nýggjum.

Haraldur var valdur við 144 atkvøðum móti 103, ið vóru fyri øðrum frægum manni, fakkfelagsmanninum George Brown.

Tað frættist, at hesir báðir, ið ikki altíð hava ríðið lið um lið, hava rætt hvørjum øðrum hondina, so George verður Haraldi vara-maður. Her hevur so bretska javnaðarflokkurin fingið tveir fyrsta flokks kreftir at telva flokkin fram at taka við maktini.

Føroya javnaðarflokkurin ynskir Haraldi og George alla góða eydnu.

Bretska javnaðarflokkurin hevur staðið í besta vinarlagi við fáa broður sínar her uppi í Atlantshavinum. Tað kann vera, at hetta góða samarbeiði, sum stavar frá seinasta verðaldar stríði, verður foroyingum líka so holt sum tað var tá, tá ið ódnin var við at koma alla fría arbeiðsárársrúslu og holla sosialismu.

Hann er 47 ára gamal. Vinstri sosialistur. Hevur fingist við heimsspeking, einans 21 ára gamal flutti hann fyrilestrar um national-ökomi við lærda skúlan í Oxford. Ungur varð hann ráðharri, fongu t 1943 varð orkumálaráðharri. 1945 skrivaði hann bók sum æt »New Deal for Coal, ið fekk bestu lovorð frá øllum síðum. Hevur síðan fleiri ferðir verið ráðharri fyrst javnaðarmenn, tiltikin fyri skil og arbeiðsssemi.

70 ár

Christian Reinert Joensen (Kia hjá Grønlands-Jóhan) úr Havn, bú settur í Danmark, fyllir 70 ár í morgin, 3. mars. Addressen er Burmeistergade 10, København K.